

Bruksela, 22 czerwca 2021 r.
(OR. en)

9946/21

POLGEN 105
POLMIL 93
POLMAR 8
CSDP/PSDC 331
MARE 20
TRANS 410
ENV 441
HYBRID 35
COAFR 165
COASI 93
COMAR 18

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 9439/21

Dotyczy: Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa morskiego

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa morskiego, w wersji zatwierdzonej przez Radę do Spraw Ogólnych na posiedzeniu, które odbyło się 22 czerwca 2021 r.

Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa morskiego

Rada Unii Europejskiej,

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej polityki morskiej z grudnia 2008 r., 16 listopada 2009 r., 14 czerwca 2010 r., 19 grudnia 2011 r., 11 grudnia 2012 r., 25 czerwca 2013 r. i 24 czerwca 2014 r.¹;
- strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego z 24 czerwca 2014 r.² oraz pierwszy plan działania z 17 grudnia 2014 r.³;
- konkluzje Rady pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów” z 3 kwietnia 2017 r.⁴;
- konkluzje Rady w sprawie światowego bezpieczeństwa morskiego z 19 czerwca 2017 r.⁵;
- konkluzje Rady pt. „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w odpowiedzi na agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” z 20 czerwca 2017 r.⁶;
- konkluzje Rady w sprawie realizacji Wspólnej deklaracji przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego z 5 grudnia 2017 r.⁷;

¹ Dok. 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 i 11204/14.

² Dok. 11205/14.

³ Dok. 17002/14.

⁴ Dok. 8029/17.

⁵ Dok. 10238/17.

⁶ Dok. 10370/17.

⁷ Dok. 14802/17.

- konkluzje Rady w sprawie zmiany planu działania dotyczącego strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS) z 26 czerwca 2018 r.⁸;
- konkluzje Rady w sprawie stosunków UE–ASEAN z 21 stycznia 2019 r.⁹;
- konkluzje Rady w sprawie oceanów i mórz z 19 listopada 2019 r.¹⁰;
- konkluzje Rady w sprawie polityki UE wobec Arktyki z 9 grudnia 2019 r.¹¹;
- konkluzje Rady w sprawie wzmacniania odporności i zwalczania zagrożeń hybrydowych, w tym dezinformacji w kontekście pandemii COVID-19 z 15 grudnia 2020 r.¹²;
- konkluzje Rady w sprawie rozpoczęcia projektu pilotażowego dotyczącego koncepcji skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej z 25 stycznia 2021 r.¹³;
- konkluzje Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu z 25 stycznia 2021 r.¹⁴;
- wspólne oświadczenie członków Rady Europejskiej z 26 lutego 2021 r.¹⁵;
- konkluzje Rady w sprawie strategii UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę z 22 marca 2021 r.¹⁶;

⁸ Dok. 10494/18.
⁹ Dok. 5257/19.
¹⁰ Dok. 14249/19.
¹¹ Dok. 14952/19.
¹² Dok. 14064/20 + COR 1.
¹³ Dok. 5387/21.
¹⁴ Dok. 5263/21.
¹⁵ Dok. 2/21.
¹⁶ Dok. 7290/21.

- konkluzje Rady w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z 16 kwietnia 2021 r.¹⁷;
 - konkluzje Rady w sprawie odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem – nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego z 16 kwietnia 2021 r.¹⁸;
 - konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony z 10 maja 2021 r.¹⁹;
 - konkluzje Rady w sprawie zrównoważonej niebieskiej gospodarki z 26 maja 2021 r.²⁰;
1. PRZYPOMINA, że bezpieczeństwo morskie ma na celu zapewnienie swobodnego i pokojowego wykorzystania mórz oraz jest warunkiem wstępnym bezpieczeństwa, czystości i ochrony oceanów i mórz we wszystkich rodzajach działalności, a także wyraźnym priorytetem Unii Europejskiej (UE) i jej państw członkowskich w zakresie ochrony ich strategicznych interesów. PRZYPOMINA, że bezpieczeństwo morskie jest warunkiem koniecznym dobrze prosperującej niebieskiej gospodarki w UE. POTWIERDZA, że UE jest nadal zaangażowana we wdrażanie Programu strategicznego na lata 2019–2024 poprzez kontynuowanie bardziej strategicznego kursu działań i zwiększanie zdolności UE do niezależnego działania. PODKREŚLA, że stojąc w obliczu nowych i rosnących zagrożeń i wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, które mają wpływ na stabilność na świecie i zwiększają konkurencję w odniesieniu do zasobów, UE musi wzmocnić swoją rolę jako globalnego podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo morskie. UZNAJE, że pandemia COVID-19 wpłynęła na wszystkie obszary życia, w tym na bezpieczeństwo morskie.
 2. POTWIERDZA, że zmiana klimatu i degradacja środowiska stanowią egzystencjalne zagrożenie dla ludzkości i różnorodności biologicznej, a także dla zdrowych oceanów i mórz, mają coraz większy wpływ na pokój i bezpieczeństwo na świecie oraz na stabilność międzynarodową, w tym na bezpieczeństwo morskie, i wymagają pilnej wspólnej reakcji.

¹⁷ Dok. 7914/21.

¹⁸ Dok. 7931/21.

¹⁹ Dok. 8396/21.

²⁰ Dok. 9153/21.

3. POTWIERDZA, że zgodnie z rezolucją ONZ A/75/239 z 31 grudnia 2020 r. Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) „określa ramy prawne, w których muszą być prowadzone wszystkie działania w oceanach i morzach”. PODKREŚLA rolę UE w globalnym propagowaniu skutecznego multilateralizmu morskiego i ładu opartego na zasadach zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza. ZOBOWIĄZUJE SIĘ do wzmocnienia partnerstw z organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z systemem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), w tym z Międzynarodową Organizacją Morską (IMO), Organizacją Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i partnerami regionalnymi, takimi jak Unia Afrykańska i Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej, w celu zagwarantowania swobodnego i pokojowego wykorzystania światowego obszaru morskiego. PRZYPOMINA w szczególności o swojej gotowości do dalszej ścisłej współpracy z NATO w kwestiach morskich w kontekście wdrażania wspólnych deklaracji warszawskiej i brukselskiej oraz wspólnych zestawów propozycji, przy pełnym poszanowaniu zasad przejrzystości, wzajemności i inkluzywności, a także autonomii decyzyjnej i procedur obu organizacji.
4. PODKREŚLA, że strategia bezpieczeństwa morskiego UE (EUMSS) i jej zmieniony plan działania, choć dotyczą przede wszystkim bezpieczeństwa morskiego, również bezpośrednio przyczyniają się do osiągnięcia celów agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności celu nr 14 (Życie pod wodą), do realizacji globalnej strategii UE, unijnego programu międzynarodowego zarządzania oceanami, programu strategicznego UE na lata 2019–2024 prowadzącego do transformacji cyfrowej i ekologicznej, Europejskiego Zielonego Ładu, zintegrowanej polityki morskiej UE, unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz prac w dziedzinie morskiej współpracy regionalnej.
5. ZACHĘCA Komisję i Wysokiego Przedstawiciela do dalszego aktywnego wdrażania tej polityki oraz do zainicjowania oceny potrzeby aktualizacji EUMSS i związanego z nią planu działania, a także do jak najszybszego przedstawienia jej wyników najpóźniej do końca 2021 r. PODKREŚLA, że Europie pilnie potrzebny jest dostęp do globalnych dóbr wspólnych, w tym do morza pełnego, promowanie interesów i wartości UE oraz światowy ład oparty na zasadach. WSKAZUJE, że ze względu na jego znaczenie należy zająć się kwestią bezpieczeństwa morskiego w ramach Strategicznego kompasu. UWAŻA, że prace te przyczyniają się do dalszego rozwoju wspólnej europejskiej kultury bezpieczeństwa i obrony.

6. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wspólne sprawozdanie Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 2020 r. w sprawie realizacji planu działania EUMSS i WZYWA podmioty wdrażające, w szczególności państwa członkowskie, Komisję, Wysokiego Przedstawiciela i inne instytucje, organy i agencje UE do ścisłej współpracy na rzecz dalszej realizacji tego planu działania, zwłaszcza poprzez wzmocnienie koordynacji i współpracy na wszystkich szczeblach i między sektorami (cywilno-cywilnym, cywilno-wojskowym, wojskowo-wojskowym), m.in. w celu zapobiegania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej na morzu, w tym piractwu, jej powstrzymywania i eliminowania.
7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy poczynione w rozwijaniu wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE) dla obszarów morskich i WZYWA Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz ustanowienia w pełni funkcjonalnego mechanizmu CISE we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami UE. WZYWA również do powszechnego wdrażania rozwiązań interoperacyjnych CISE, a także do synergii i komplementarności z istniejącymi platformami i systemami informatycznymi ułatwiającymi wymianę informacji na szczeblu UE w dziedzinie morskiej, z uwzględnieniem obowiązujących ram prawnych. PODKREŚLA w szczególności znaczenie obecnego „etapu przejściowego do operacji” zarządzanego przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) i jego rezultatów, w tym umowy o współpracy między uczestniczącymi organami w zakresie wymiany informacji i tworzenia usług o wartości dodanej CISE. ZACHĘCA państwa członkowskie do aktywnego udziału w etapie przejściowym, w tym poprzez aktywne połączenia za pośrednictwem istniejących i nowych węzłów, oraz do stosowania wszelkich środków niezbędnych do pełnego wdrożenia mechanizmu CISE na szczeblu krajowym, przy jednoczesnym uznaniu, że uczestnictwo państw członkowskich jest dobrowolne.
8. ZACHĘCA do dalszej współpracy międzyagencyjnej między Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA) i EMSA w zakresie funkcji straży przybrzeżnej w ramach nowego porozumienia roboczego, do lepiej zintegrowanych operacji oraz wdrożenia skoordynowanego cywilno-wojskowego programu badań naukowych nad bezpieczeństwem morskim, a także OCZEKUJE przyjęcia przez Komisję zalecenia w sprawie praktycznego podręcznika współpracy straży przybrzeżnej. ZACHĘCA do współpracy instytucje pełniące funkcje straży przybrzeżnej w ramach Europejskiego Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej i pełniące regionalne funkcje straży przybrzeżnej w ramach np. Północnoatlantyckiego i Śródziemnomorskiego Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej.

9. **PODKREŚLA** potrzebę zapewnienia zwiększonego poziomu cyberbezpieczeństwa we wszystkich sektorach morskich, w szczególności w kontekście nowo powstających i przełomowych technologii, a także intensyfikacji wysiłków na rzecz zwiększenia odporności na cyberataki na szczeblu UE i państw członkowskich oraz włączenia cyberbezpieczeństwa morskiego do dialogów w sprawach cyberprzestrzeni, inicjatyw i działań na rzecz budowania zdolności z partnerami UE.
10. **PODKREŚLA** potrzebę dalszego wzmacniania odporności, w tym ochrony krytycznej infrastruktury morskiej, a także zdolności do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, przy zapewnieniu skoordynowanego i zintegrowanego korzystania z istniejących i ewentualnych nowych narzędzi przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym. Ponadto **PODKREŚLA** potrzebę poprawy gotowości, orientacji sytuacyjnej i autonomicznych zdolności analitycznych UE oraz pomocy w zwiększaniu odporności partnerów.
11. **PRZYPOMINA** o znaczeniu zapewnienia i egzekwowania przez cały czas odpowiedniego i wystarczającego poziomu bezpieczeństwa morskiego w UE, wraz z obowiązującym prawodawstwem UE w zakresie bezpieczeństwa transportu morskiego i systemem inspekcji, a także zwiększenia bezpieczeństwa statków wykorzystywanych w handlu międzynarodowym i żegludze krajowej oraz powiązanych z nimi unijnych portów i urządzeń portowych, w obliczu groźby umyślnych aktów bezprawnych.
12. **ZACHĘCA** państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich dostępnych możliwości finansowania, w tym za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA) w celu finansowania działań związanych z bezpieczeństwem morskim i nadzorem morskim, w szczególności działań wymienionych w planie działania EUMSS.

13. **PODKREŚLA**, że zatopiona w morzach amunicja chemiczna i konwencjonalna oraz niewybuchy stanowią wielkie zagrożenie dla środowiska, zdrowia ludzkiego i działalności gospodarczej na morzu, i **ZACHĘCA** Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków i współpracy – w tym poprzez partnerstwa z Organizacją ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) i NATO, przy pełnym poszanowaniu zasad przejrzystości, wzajemności i inkluzywności – w zakresie podnoszenia świadomości na temat tych zagrożeń, tworzenia map narażonych obszarów, monitorowania stanu skorodowania amunicji i opracowywania środków reagowania kryzysowego. **ZACHĘCA** również państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami, w tym w ramach regionalnych konwencji morskich, do badania możliwych źródeł unijnego finansowania w celu rozwiązania tego problemu, rozważenia zajęcia się kwestiami związanymi z amunicją w istniejących unijnych ramach badawczych oraz opracowania podręcznika procedur odzyskiwania lub eliminacji amunicji w sposób bezpieczny dla ludzi i środowiska, a także wspólnego podejścia do tych kwestii, w stosownych przypadkach zgodnie z postanowieniami Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów.
14. **ZACHĘCA** państwa członkowskie do dalszego rozważenia dobrowolnej inicjatywy dotyczącej liderów morskich określonej w planie działania EUMSS oraz do objęcia przewodnictwa w konkretnych działaniach, zgodnie z ich krajowymi priorytetami i interesami.
15. **PODKREŚLA** znaczący i długotrwały wkład w bezpieczeństwo morskie operacji morskich prowadzonych w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE, w tym operacji EUNAVFOR ATALANTA, w celu zwalczania i ostatecznego wyeliminowania piractwa na Oceanie Indyjskim. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** nowy rozszerzony mandat operacji EUNAVFOR ATALANTA. **DOSTRZEGA**, jak ważna jest znacząca obecność europejskich sił morskich w regionie Indo-Pacyfiku.

16. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE odnowienie mandatu operacji EUNAVFOR MED IRINI na dwa lata, tj. do 31 marca 2023 r., i apeluje do wszystkich państw bandery, by działały w dobrej wierze i współpracowały z inspekcjami prowadzonymi przy użyciu zasobów operacji; nawołuje też wszystkie państwa do zintensyfikowania ich wysiłków na rzecz faktycznego zapobiegania naruszeniom oenietowskiego embarga na wywóz broni do Libii. PRZYPOMINA o potrzebie skutecznej współpracy operacyjnej między Sojuszniczym Dowództwem Morskim (MARCOM) a operacją EUNAVFOR MED IRINI, i APELUJE o zawarcie porozumienia administracyjnego, którego podstawą będą ramy wypracowane na potrzeby operacji EUNAVFOR MED SOPHIA.
17. POPIERA szybkie i pełne wdrożenie projektu pilotażowego dotyczącego koncepcji skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej. W związku z tym ZACHĘCA do zaangażowania na rzecz bezpieczeństwa morskiego w ramach podejścia regionalnego. PRZYPOMINA, że w oparciu o zdobyte doświadczenia zbada możliwość zastosowania tej koncepcji w innych potencjalnych przyszłych morskich obszarach zainteresowania, również zgodnie z konkluzjami Rady z 10 maja 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony.
18. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wykorzystanie sieci nadzoru morskiego (MARSUR) w celu wsparcia pilotażowego projektu skoordynowanej obecności na morzu w Zatoce Gwinejskiej, w ramach którego można by dalej rozwijać sieć nadzoru morskiego, w tym w zakresie zdolności i środków dotyczących orientacji sytuacyjnej na morzu, z korzyścią dla przyszłych inicjatyw oraz misji i operacji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. ZACHĘCA państwa członkowskie i Europejską Agencję Obrony do wzmożenia wysiłków na rzecz ustanowienia w pełni operacyjnego MARSUR i dalszego rozwijania jego należytego zarządzania we współpracy z państwami uczestniczącymi i Centrum Satelitarnym UE, by móc wykorzystać jego pełny potencjał, w tym poprzez wymianę informacji z CISE.
19. WZYWA państwa członkowskie do dalszego zwiększania wysiłków na rzecz rozwoju ich zdolności w dziedzinie morskiej poprzez realizację uzgodnionych unijnych priorytetów rozwoju zdolności, w tym możliwości współpracy określonych w skoordynowanym rocznym przeglądzie w zakresie obronności (CARD) w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO), Europejskiego Funduszu Obrony (EFO) lub na szczeblu krajowym, oraz w planie rozwoju zdolności cywilnych.

20. ZACHĘCA państwa członkowskie i Komisję do kontynuowania badań naukowych i innowacji oraz do propagowania znajomości oceanów w celu poprawy rozwoju zdolności morskich i wspierania dalszych badań nad wpływem zmiany klimatu na bezpieczeństwo morskie. W związku z tym PODKREŚLA kluczową rolę programu „Horyzont Europa” w zakresie badań naukowych i innowacji w synergii z Europejskim Funduszem Obrony. ZACHĘCA państwa członkowskie do przeanalizowania nowych możliwości wynikających z planu działania na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym, który zwiększa komplementarność stosownych programów i instrumentów Unii, z poszanowaniem podstaw prawnych i odmiennego charakteru poszczególnych unijnych programów i inicjatyw, w tym cywilnego charakteru unijnego programu kosmicznego.
-